Ангели сѫ милостиви,
Като тѣдѫ бѫди и ты;
Райско цвѣте харизми ми
Варадѫ мене да цвѣти.
Дозволи ми за да смѣюѫ
Само азъ да го берѫ,
И до него да живѣюѫ,
И надѫ него да умрѫ.

)—o—(

Ето мрѣкнѫ са и днесь
Сѣкой къ кѫщи са прибира,
И дрѹгарче за нощесь
На легло-то си намира.
Само азъ сѫмь злочестъ,
Че за мень дрѹгарче нѣма;
Пакъ самичакъ и нощесь
На легло не ще задрѣмѫ.
Срѣдѫ нощь дойде часъ-тъ ва,
Сѣкой са отъ сѫнь прѣбрѫща,
И съ сѫрдечны веселбы
Мило либе си прегрѫща.
Четыри стѣни пѣдѣ мень,
Около ми все пѹстѫ,